

og således at den forskning kan lede til resultater, der kan videreføres af mennesker, der er kvalificerede på forbrugerforskningsområdet.

Fru Sonja Mikkelsen var også inde på det kontaktudvalg, som jeg har annonceret at regeringen agter at nedsætte for jævnligt at drøfte forbrugerpolitiske spørgsmål. Og fru Sonja Mikkelsen gør opmærksom på, at det vil være naturligt, at lønmodtagerne, der også spiller en væsentlig rolle i kontakten med forbrugerne, deltager i et sådant udvalg. De butiksansatte er et oplagt eksempel på en lønmodtagergruppe, som naturligt kunne være repræsenteret i et sådant kontaktudvalg. Det ser jeg meget positivt på, og jeg agter at tage initiativ til, at fagbevægelsen – og i dette tilfælde så må det være HK – vil blive repræsenteret i et sådant kontaktudvalg.

Hr. Jens Vibjerg var inde på Statens Husholdningsråd og slog på de samme strenge som hr. Bent Hindrup Andersen, og jeg mener grundlæggende set, at der er tale om misforståelser. Sagen er den, at Forbrugerrådet i dag organiserer, tror jeg, 25 organisationer under sin paraply. 10 af organisationerne er også medlemmer af Statens Husholdningsråd, og disse 10 organisationer har afgørende indflydelse på, hvorledes ressourcerne i Forbrugerstyrelsen anvendes. Forbrugerstyrelsen er sekretariat for Statens Husholdningsråd.

Og det, der er ideen bag regeringens udspil til et informationscenter, er, at organisationerne i fællig får mere indflydelse på, hvordan vi udnytter de samlede statslige ressourcer. Det tror jeg nok at vi burde kunne blive enige om ret bredt i Folketinget.

Jeg kan ikke helt forstå den stivnakkede holdning fra hr. Vibjerg og i virkeligheden også fra fru Pernille Sams, der skuffer mig lidt ved at have meget stive holdninger på de spørgsmål, som vi diskuterer i dag. Traditionelt har De Konservative haft en åben og konstruktiv holdning til forslag om forbrugerbeskyttelse. Der er, synes jeg, gammel tradition hos De Konservative for, at man afvejer tingene og ser afbalanceret på markedsforholdene. Der skal være mulighed for markedsføring, men der skal også være mulighed for, at forbrugerne kan orientere sig så godt som muligt i et frit marked. Jeg håber, at fru Pernille Sams vil overveje sine synspunkter og deltage i en konstruktiv debat om, hvordan vi kan gøre det bedre. Det er jo ikke sikkert, at de strukturer, vi etablerede måske i 1930'erne, er de allerbedste strukturer i 1990'erne og i årene fremover.

Jeg er glad for de bemærkninger, fru Ulla Solvang kom med. Jeg mener, at vi kan gøre det bedre også for de samme ressourcer. Det er meget muligt, at der skal flere ressourcer til forbrugerarbejdet. Det vil regeringen se positivt på, og det er naturligvis noget, vi skal overveje i en almindelig stram økonomisk prioritering.

Jeg takker for bemærkningerne omkring det gode samarbejde, og et godt samarbejde er vigtigt ikke alene mellem partierne i Folketinget, men det er også vigtigt, at vi har et godt og konstruktivt samarbejde til de forbrugerpolitiske engagerede organisationer, herunder Forbrugerrådet.

Hr. Bent Hindrup Andersen synes, at jeg stikker hovedet i busken og siger, jamen hvis det ikke var for WTO og det indre marked osv. osv., så var det jo meget nemmere. Hvis vi ikke havde mulighederne for markedsføring på de vilkår, der nu engang er gældende i en international verden, så var mange ting meget nemmere. Men forslag til, hvad vi konkret skal gøre, skorter det på bortset fra forslag, der næsten er en blankocheck, der skriver meget store bevillinger ud til det forbrugerbeskyttende arbejde.

I den forbindelse vil jeg afslutte med at sige: Jeg kan for det første ikke genkende det store nedskæringstogt, hr. Bent Hindrup Andersen mener at have set i de senere år, og for det andet mener jeg, at en aftale, regeringen indgår med SF – og en stemmeaftale også med Enhedslisten – vel også er udtryk for, at regeringen er enig i det udkomme af forhandlingerne, nemlig at Forbrugerrådet blev styrket ved indgåelse af finanslovaftalen for 1997.

Jeg synes også, at SF skal have berettiget ros for det initiativ, det tog til at styrke Forbrugerrådets internationale arbejde med en bevilling hertil, men det er vel fælles gods, vil jeg sige til hr. Bent Hindrup Andersen, det er vel et fælles gods.

Med disse bemærkninger ser jeg frem til forhandlinger i det kommende år – undskyld, de kommende måneder. Jeg håber ikke, det bliver i det kommende år. Der er jo næsten tradition for, at det er det kommende år, når det er forbrugerpolitiske spørgsmål, der tages initiativ til.

Det er sådan, at mine forgængere i flere år har forsøgt at komme igennem med reformer på det forbrugerpolitiske arbejde. Det er ikke lykkedes, men jeg håber, at vi i de kommende måneder kan komme så langt, at vi kan fremlægge en lang række forslag, når Folketinget genoptager arbejdet efter sommerferien.